

болѣсть. *ib.* 1875 *p.* 128. Вижте, какъ дѣтински се обнася съ васъ, вашето драго чедо: *Рис.* 7.

II **Дѣтинство** с. с. 1) дѣтство: Зачто-то (*самы-ты имъ родител-ми*) не сжгы наглядвали и поправили въ дѣтинство-то имъ. *Л. Д.* 1869 *p.* 108. Той отъ дѣтинство ся е приучилъ да ся храни съ млѣ-ко. *ib.* 1871 *p.* 145. 2) ребячество: Излишно-то тичане за вѣнши хубости водн камъ дѣтинство. *ib.* 1876 *p.* 107.

Дѣто 1) нар. *вопр.* гдѣ? Чакай, Калинке, дѣто си? *Д.* 41, 47. 2) нар. *относ.* гдѣ: Дѣто Марійка гореше Бѣл се мѣнастир лѣеше, Дѣто буля ѿ гореше Черно си кърви тичеше. *ib.* 44, 46—49. Бог да убиѣ моя-та майка, Че не ме даде *идн-то* съм щяла, Али ме дала на лудо младо. *ib.* 63, 6—9. Той излѣзе на полян-тѣ, дето народ-атъ ся даваше около идолать. *Р.* 4. Р. опредѣли да ся приготвятъ, да заплуватъ съ Божія воли на сутренъта, ако завѣеше добръ вѣтръ за нея страна, *кадн-то* Петко мислеше, че то бѣ най близкото мѣсто на сушата. *РА.* 128. Дѣто е да Дѣто и да бѣдѣ гдѣ бы ни: Кой гдѣто ѣ да дойде, Да земе тежко имане. *Д.* 17, 127—128. Дѣто и да рѣзнешъ по кож-тѣ си, все ще потече отъ нежъ крѣвь. *Л. Д.* 1869 *p.* 86. Нѣкои звѣзды, какво-то тыя, що сж у Колата, дѣто и да бѣ-дѣтъ на небе-то, не ся помѣщатъ една отъ другъ и все си стоятъ на мѣсто-то. *Л. Д.* 1872 *p.* 97. Българинъ ученикъ кой да былъ той и гдѣ-то и да былъ, нужно му е да има примѣрно прилѣжаніе въ нау-кѣ-тѣ. *ib.* 264. 3) *союзъ относ.* что: Че се слѣнце-то нажали, Дѣто ѣ нѣма нѣмица. 13, 80—81. „Ставай си с Богомъ прощавай, Гороле, Рила планино! Халал ни струвай, горо ле, *Гдн-то* ти вода пиѣхми, *Гдн-то* ти трѣва тѣпкахми“.—„Едно ви халал не струвам, *Гдн-то* ми елхи кършехте“. *ib.* 54, 2—6. 13—14. Георгій настани така, дето тѣ останѣхъ като заложници. *Р.* 9. Азъ съмъ възголъменъ до толко-зи, дето съмъ ся сроднилъ съ царскѣ крѣвь. *ib.* 19. Въ онѣхъ земѣ планины-тѣ сж толко-зи високи, дето слѣнце-то ся трѣкаля по врѣх-атъ. *ib.* 40. Съ маханіе рацѣ-тѣ и нозѣ-тѣ дѣте-то си гы усилива, освѣнъ *идн-то* чрѣзъ това си развива и грады-ты и цѣло-то тѣло. *Л. Д.* 1869 *p.* 100. Найголъмо злочестіе у хора-та е това, *идн-то* же-лають повече отъ колко-то могатъ. *ib.* 104. За священници-ты не стига *идн-то* утрень-тѣ станали въ тъмно да молятъ Бога и да благо-славятъ народа. *ib.* 123. „*Гдн-то* ще рече у васъ всички хора почи-татъ училище-то за нѣчто“... рѣкохъ му азъ.—„Наистинѣ“. *ib.* 140. При такѣхъ работѣ та не само дѣто подига кѣщѣ-тѣ си, нѣ ся уси-ва та бѣва и пѣ-здрава и пѣ-ягка. *ib.* 1870 *p.* 190. А дѣто не е оти-шла много напредъ тази дѣржава, причина е употребленіе на рабство-